

Ændringsforslaget og lovforslagets tekst, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om arbejdsretten [af Frandsen m. fl].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXXIII) findes i tillæg A. sp. 7635, fremsættelsen i tidenden sp. 5522).

Forslaget sættes til forhandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinensen): SF-forslaget til folketingsbeslutning om ændring af lov om arbejdsretten angiver i 6 punkter ændringer til den gældende arbejdsretslov. Jeg vil gerne allerførst sige, at jeg er enig i, at der er behov for en reform, og jeg vil gerne understrege, at reformarbejdet er i fuld gang.

Selve forslaget indebærer en udvidelse af dommerkollegiet til 100, og i den enkelte sags behandling er det foreslået, at der skal deltage 3 dommere fra såvel arbejder- som arbejdsgiverside. Der skal åbnes mulighed for, at retten kan sættes nærmest muligt det sted, hvor konflikten er, og videre er det foreslået, at det er de konfliktramte, som selv skal være part i sagen, dog med mulighed for efter eget ønske at lade sagen føre af forbundet eller en anden befuldmægtiget. Endelig er det foreslået, at bodssystemet skal bortfalde, og at det skal pålægges arbejdsmarkedets parter ved overenskomstforhandlingerne at aftale retsgrundlaget.

Der er altså tale om temmelig vidtgående ændringer i det bestående system, og jeg vil da gerne sige, at jeg er tilfreds med, at ordføreren for forslagsstillerne ved forslagets fremsættelse her i tinget gav udtryk for, at

der med forslaget ikke absolut var fundet frem til den eneste rigtige løsning til en ændring af arbejdsretten; det må vel betyde, at vi i nogen grad kan tage forslaget som et diskussionsoplæg. Jeg vil da ikke afvise værdien af en drøftelse her i folketinget, men jeg vil gerne trods alt, inden jeg går nærmere ind på de enkelte punkter, understrege, at jeg ikke mener, at vi skal foregribe resultatet af det arbejde, som er i gang i arbejdsretsudvalget.

Så et par bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Med hensyn til forslaget om en udvidelse af dommerkollegiet til 100 vil jeg pege på de meget betydelige administrative ulemper, en så væsentlig udvidelse af antallet af dommere kan indebære. Problemet kunne måske klares, men alvorligt er det, synes jeg, at de enkelte dommere ikke i tilstrækkelig grad vil få den fornødne indsigt i de nok så komplicerede regler, der gælder på området. Her må vi jo tænke på, at der domsforhandles ca. 60 sager om året i arbejdsretten, og at så mange dommere, som her er foreslået, kun vil have lejlighed til at komme til at fungere i meget begrænset omfang.

Endvidere vil jeg vedrørende dette punkt pege på, at såfremt der skal anvendes mange forskellige dommere ved de forskellige sager, er der en betydelig risiko for, at dommene vil blive uensartede. Man vil altså risikere at komme ud for en usikker domspraksis, som meget vel kan føre til øgede konflikter på arbejdsmarkedet, og det var ikke ligefrem det, vi skulle tilstræbe. En udvidelse af antallet af dommere, men i mindre omfang end foreslået, kan måske nok være påkrævet, bl. a. i forbindelse med inddragelse af nye områder under arbejdsrettens kompetence, og det har der været fremsat ønske om fra flere sider.

Hvad angår forslaget om, at der ved behandlingen af den enkelte sag skal være 3 dommere fra hver side, savner jeg i forslaget oplysning om, hvad der skal ske, når der f. eks. er stemmelighed i det dommerkollegium, arbejdsmarkedets parter har valgt. Noget må der jo skulle ske. Jeg tror ikke på, at arbejdsretten vil kunne fungere i praksis, hvis der ikke, som det er tilfældet i dag, bliver etableret en ordning under en eller anden form med en neutral dommer. Man